

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2XOboE/4/2021
Identifikačné číslo spisu: 4104118946
Dátum vydania rozhodnutia: 27.05.2021
Meno a priezvisko: Mgr. Soňa Pekarčíková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:4104118946.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpenej E. E. E., poverenou zamestnankyňou, proti povinnému: Z. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXXX/XXB, XXX XX F., o vymoženie sumy 562,30 Eur s príslušenstvom a trov exekúcie, vedenej na Okresnom súde Nitra, pod sp. zn. 25Er/192/2004, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo dňa 30. septembra 2013, č. k. 11CoE/189/2013-48, takto

rozhodol:

- I. Odvolacie konanie z a s t a v u j e.
- II. Návrh na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .
- III. Dovolanie oprávnenej o d m i e t a.
- IV. Povinnému náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, napadnutým uznesením zo dňa 30. septembra 2013, č. k. 11CoE/189/2013-48, uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil v časti o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a v časti zastavenia exekúcie, v časti o trovách konania zmenil tak, že oprávnenej uložil povinnosť nahradíť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie v sume 39,24 Eur, návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol.
2. Oprávnená podala proti uzneseniu odvolacieho súdu vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolanie, pričom to isté uznesenie napadla v celosti aj dovolaním. Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvoinštančnému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s ust. § 243c O. s. p. a Súdnemu dvoru predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní.
3. Najvyšší súd Slovenskej republiky najskôr skúmal, či sú dané procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže konať o odvolaní oprávnenej.
4. Oprávnená v procesnom postavení, v ktorom sa nachádza v preskúmvanej veci, bola už účastníkom

konania vo viacerých iných, skutkovo a právne obdobných konaniach pred najvyšším súdom, v ktorých - tak, ako aj v tomto prípade - podala odvolanie proti rozhodnutiu krajského súdu; najvyšší súd konanie o jej odvolaniach v týchto veciach zastavil (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2OboE/2/2015, 2OboE/8/2015, 2OboE/12/2015, 2OboE/14/2015, 2OboE/18/2015) s tým, že: a) odvolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu prvej inštancie, b) rozhodnutie krajského súdu, ktorým bol v odvolacom konaní zamietnutý návrh na prerušenie konania a ktorým bolo potvrdené odvolaním napadnuté rozhodnutie, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvej inštancie (ale je rozhodnutím odvolacieho súdu), c) najvyšší súd na rozhodnutie o odvolaní smerujúcom proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je funkčne príslušný (ust. § 9 ods. 1 a 2 O. s. p., ust. § 10 ods. 1 a 2 O. s. p., resp. [ust. § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)] a ust. § 34, § 35 C. s. p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky na uvedené rozhodnutia v podrobnostiach poukazuje s tým, že aj v preskúmvanej veci sa stotožňuje s právnymi závermi v nich vyjadrenými.

5. Vzhľadom na to, že funkčná príslušnosť najvyššieho súdu na prejednanie odvolania oprávnenej nie je daná, najvyšší súd konanie o odvolaní zastavil (ust. § 161 C. s. p.).

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s § 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že návrh oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania je potrebné zamietnuť a dovolanie oprávnenej odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

7. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O. s. p. Návrh oprávnenej na prerušenie konania dovolací súd posudzoval podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

8. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že nakoľko ide o dovolanie podané oprávnenu v obdobnej veci, aká už bola v počte aspoň päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky, pričom bola v týchto konaniach podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jej dovolania vrátane návrhu na prerušenie konania - porovnaj konania vedené na dovolacom súde pod sp. zn. 2Oboer/102/2013, 2Oboer/120/2013, 2Oboer/130/2013, 2Oboer/147/2013, 2Oboer/207/2013, 2Oboer/175/2014, 5Oboer/66/2013, 3ECdo/188/2013, 3ECdo/228/2013, 3ECdo/238/2013, 2ECdo/302/2013, 3ECdo/12/2014, 1ECdo/61/2014, 7ECdo/224/2014, 7ECdo/226/2014, 8ECdo/160/2014, dovolací súd sa s odôvodneniami týchto rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

9. So zreteľom na vyššie uvedené preto dovolací súd dovolanie oprávnenej proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania.

10. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania a odvolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. Oprávnená síce z procesného hľadiska zavinila, že sa konanie o jej odvolaní muselo zastaviť, čím povinnému vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči oprávnenej (§ 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 256 ods. 1 C. s. p.), avšak keďže povinnému žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, najvyšší súd mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

11. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.